

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 12. szám

2014. augusztus 25.

Okostojás virágai

„Hát én immár kit válasszak, virágom, virágom”

Okostojás vasutas már megint gondokkal találja szembe magát, hiszen alig heverte ki a tavaszi választásokat, máris sorjáznak a további lehetőségek. Korántsem biztos, persze, hogy mindenki számára lehetőség, ha bármiben a véleményét kéri. Vagy azért, mert nincs, vagy fél önmagának is bevallani, hogy magasra nőtt az eperfa lombja. Érthető ez, hiszen ritkán könnyű a döntés, akár virágot, akár polgármestert választanánk éppen. Utóbbihoz a szombaton beindult választási kampány során hallhatunk bőven okosságokat, később kell csak rájönnünk, melyikünk volt az okosabb. Aztán, ha nagy a gond, legfeljebb ráfogjuk tévedésünket valamelyik kóbor nyuszira. De kit okoljunk, ha elrontottuk a véleményünket, vagy nincs is nekünk olyan?

Nehéz ügy, hiszen a vélemény akkor is a miénk lesz, amikor a másét mondjuk, tehát így is, meg úgy is nyomban bukta van, ha mellényúltunk. Talán ezért olyan nehéz kiböknünk, ha kérdezik, és inkább általánoságokat mondunk, esetleg bevalljuk, hogy nincs véleményünk – legfeljebb tudni fogják, hogy behúzódtunk az eperfa árnyékába. Ámbár okos vasutasnál nem gond kifogást találni, kérdés, milyen jelzőt állít erre a másik. Viszont még ennyi lehetőségünk sincs, ha virágot választunk, mert azt már az érzelem, a szív diktálja, ami csak a mienk. Akár lila orchideára tesszük tétjeinket, akár sárga rózsára, netán az a biztos alapon, az eperfa virágjára. Viszont a szavazófülkében, ahol kevesen leszünk, már ha elbortorkálunk odáig, mégis csak kell rajzolnunk ikszeket, vagy kereszteteket.

A legegyszerűbb eset, ha azt mondjuk, maradjon a régi, mint az egyszeri jobbágy a köcsögfán: Ne hajtsd el a legyeket, fiam, éhesebb jön... Ám errefelé még külön fogalom az említett népművészeti agyagedény, és a fa,

tehát kereshetünk jobbat, vagy szebbet. Igaz, mindenkinek más a jó, hát még a szép, no meg, már csak az egyszerűség kedvéért is, behatároltak a lehetőségeink. De vannak, tehát érdemes körülnézni a virágárusnál, hátha kerül olyan, ami szép is, meg jó is, légyen bármilyen színű. Arra azért vigyázzunk, úgy válasszunk, hogy az eredménnyel inkább előre haladjunk, legyünk erősebbek, kitartóbbak, akár szebbek is általa. Választásunk összekössön bennünket, egy csokorba, ahogyan karneválokon szokás a szép virágszálakat.

Mint augusztus huszadikán Debrecenben, ahol már a negyvenötödik Virágkarneválon vonult fel sok szép virág, mind-mind csokorba kötve. Lehet, hogy nem a legszebb, de sokaknak a legszimpatikusabb, és egyben a közönség szavazatának nyertese Álmosd városának virágkocsija lett. Himnuszunk írójának gyermekkori lakóhelye sokatmondó kompozíciót alkotott, címe: Kölcsény összehoz. Ha választásunk is összehoz majd, már megérte felkelni aznap reggel, hát még, ha másnap is tetszeni fog. Utóbbi nagyon fontos, hiszen nem lehet csak úgy kidobálni a virágainkat, mert már nem tetszenek. Válasszunk hát jól, aztán gondozzuk, akkor talán még szebbé válik, mint amilyenek egykor láttuk. Például a sárga rózsát.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Déja vu

A Wiki szerint „Déja vu” az a jelenség, amikor valaki úgy érzi, hogy az éppen történő helyzetet már korábban átélte’.

Mostanában, ha belefutok valami hírekbe vagy híradóba, szinte biztosan hallhatom, hogy milyen jó az ország helyzete, növekszik a gazdaság, csökkennek az árak, nőnek a bérek, az ipar teljesítménye is egyedülálló Európában, rekord alacsony az infláció, évtizedes csúcson a foglalkoztatás, és Magyarország jól teljesít. Ez mind nagyon szép és jó lenne, ha végre már mi, munkavállalók is érezhetnénk a bőrünkön a csodálatos eredmények hatását. De tudom, hogy mi vagyunk a hibásak, mert nem 127 cm-es tévéket veszünk (múlt hónaphoz képest tizenöt százalékkal kevesebbe kerül), és az okos telefonok ára is rendesen csökkent.

Megérdemeljük a sorsunkat, mert kenyeret, tejet, netán benzint veszünk, aminek persze nem csökken az ára.

Minél többször hallok ezeket a dicshimnuszokat, annál inkább motoszkál bennem a gondolat, hogy ezt mintha egyszer átéltem volna, csak akkor nem Magyarország teljesített jól, hanem a gazdaság dübörgött. És mint később kiderült, nem azért, mert olyan mesésen ment minden, hanem azért, mert mint egy rokkant gőzgép, a felrobbanás szélén volt. Jött is azután az „elkúrtuk”.

Azért van különbség az akkori és a mai helyzet között. Most hatvan-nyolcvan forinttal drágább a kenyér és a tej, akkor 280 Ft volt egy liter benzin (az akkori ellenzék vehemensen követelte, hogy a kormány csökkentse a jövedéki adót), százötven a svájci frank és 255 az Euró. Akkor tíz órával kevesebbet dolgoztunk egy hónapban, és kb húszezzerrel többet vittünk haza ugyanazért a munkáért. Ja, és volt valaki, aki ki merte mondani, hogy elcsesztük, ami nem igaz, mert nem mi, csak ők.

Tudom, most nem lesz, aki kiszivárogtatná aktust, ha kipukkan a lufi, mert nem ők a hibásak, hanem úgy általában mindenki, aki nem ért velük egyet. Meg az orosz-ukrán konfliktus, az iraki helyzet és az egész világegyetem, amivel szemben szabadságharcot kell folytatnunk. Furcsának hathat ez a gondolatmenet, de annyira hasonlóan látom az akkori és a mostani helyzetet. Ne legyen igazam, de sajnos nincs új a Nap alatt, és a történelem számtalanszor megismételte már önmagát.

Márta István

HUMORSAROK

GYÚJTÖGETÉS

A tilosban parkoló autóst megbünteti a rendőr. Az autós a szabálysértési cetli láttán megszólal:

- Hát én mit csináljak ezzel a feljelentéssel?
- Őrizze meg gondosan – tanácsolja a rendőr.
- De mi a fenének?
- Ha összegyűjt belőle hármát, kap egy biciklit...

BÍRÓI DILEMMA

A tárgyaláson a bíró így szól:

– Sajnos egy roppant kellemetlen esettel kell kezdenem. Az az igazság, hogy Smith ügyvéd úr megpróbált lefizetni engem 10000 dollárral!

Néma csend a teremben. A bíró folytatja:

- De az még szomorúbb, hogy Leon ügyvéd úr, a másik fél védője szintén megpróbált megvesztegetni, ő 30000 dollárral – ezt már halk moraj követi – majd a bíró folytatja:
- Így aztán arra a döntésre jutottam, hogy Leon ügyvéd úrnak visszaadok 20000 dollárt, és így pártatlanul fogom tárgyalni az ügyet....

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu